Anàlisi musical

SÈRIE 3

Exercici Nº 1 (4 punts en total)

<u>A/ Anàlisi formal-estructural</u> ((3 punts en total. Puntuació per por apartats: 1/0,5 punts; 2/0,5 punts; 3/0,5 punts; 4/0,5 punts; 5/1 punts. Per cada resposta equivocada en els apartats 1-4, es restaran 0, 1 punts a la puntuació total)

1/ C

2/ A

3/ B

4/ C

5/ Introducció de bateria Tema amb la trompeta com a protagonista. 1ra. variació, trompeta (trombó i clarinet, segon terme); 2na, solo vocal (cor, segon terme); 3a.solo vocal (cor segon terme; 4a, clarinet; 5a, solo vocal (cor, segon terme); 6 a, trombó; 7a, trompeta amb trombó (clarinet, segon terme); 8a, trompeta amb trombó (clarinet, segon terme); 9a, trompeta amb trombó; 10a banda al complet (imprescindible no equivocar-se en la designació dels instruments escoltats, com per exemple, dir que hi ha saxòfon, trompa o flauta). Nota màxima per aquells que són capaços de percebre els instruments en segon pla.

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total)

(En aquesta pregunta es valoraran amb una puntuació lleugerament més alta (0,3) les respostes correctes dels apartats de **forma** i **estil** perquè són els que estan vinculats més directament amb l'anàlisi auditiva)

Forma: tema amb variacions (0,3)

Estil: Dixieland. Altres estils: Chicago, Soul, Bebop, Cool Jazz, Free Jazz, Electric Jazz, etc. (imprescindible designar dos estils, a part del l'audició) (0,3) Gènere: Aquesta peça és l'adaptació per a banda d'un Spiritual negre (0,2) Context: Parlar de les comunitats del Sud dels Estats Units i de la seva música. Després, des del Sud, aquests estils es difonen cap al nord (Chicago, Nova-York, etc) Els anys de la Depressió nord-americana coincideix en les primeres adaptacions per a banda o orquestrals d'aquest cèlebre Spiritual negre, encara que el seu èxit ha fet que s'imposés, en diferents modalitats, en el repertori clàssic de la música de jazz. Música acompanyant de molts actes cerimonials o processionals de la població negra nord-americana (*Marching Bands*) (0,2)

Anàlisi musical

Exercici Nº 2 (2 punts en total)

Criteris de correcció d'aquest exercici: 0,5 punts en cadascun dels 4 apartats

1/ Música en viu: aquella en què els intèrprets actuen davant del públic presencial en temps real. Música enregistrada: aquella en què la música és conservada i pot ser escoltada mitjançant algun sistema reproductiu del document sonor preservat. Música en directe: aquella que, gràcies als actuals procediments de retransmissió, pot ser escoltada en temps real o lleugerament diferit sense la necessitat que el públic es trobi físicament en el lloc del concert.

2/ Teatre d'òpera, edifici preparat per a representar-hi preferentment òperes, encara que tradicionalment i fins ben entrat el segle XIX solia acollir música de concert durant els períodes considerats penitencials en el calendari litúrgic (Gran Teatre del Liceu de Barcelona). Auditori: música simfònica, de concert i coral (Palau de la Música) 3/ Acompanyant en determinades escenes, el teatre declamat; espectacles de circ; acompanyant alguns àpats en determinats locals; els dies festius en llocs d'esbarjo com els parcs o jardins públics; a l'església, un cop acabades les cerimònies religioses.

4/ Component reduccions o adaptacions per a piano de peces operístiques famoses; esdevenint un compositor teatral: òperes, sarsueles, música incidental per a teatre, etc.; exercint com a virtuós instrumental; component música religiosa o litúrgica per a esglésies i catedrals

Exercici Nº 3 (4 punts en total)

(Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,4 punts)

1/ D

2/ B

3/ C

4/ A

5/ B

6/ B

7/ D

8/ C

9/ B 10/ D

Anàlisi musical

SÈRIE 1

Exercici Nº 1 (4 punts en total)

<u>A/ Anàlisi formal-estructural</u> (3 punts. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta errònia en els primers quatre apartats, es restaran 0,1 punts)

1/B

2/ C

3/ D

4/ A

5/ Dos parts, una lenta i l'altra més viva (Rotta); relació de temps del compàs ternari de la primera part igual a compàs binari en la segona (Indispensable reconèixer les dues parts)

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total)

(En aquesta pregunta es valoraran amb una puntuació lleugerament més alta els apartats de **forma** i **estil** perquè són els que estan vinculats més directament amb l'anàlisi auditiva)

Forma: forma binària, A lenta i B ràpida. En cada una de les parts trobem la successió de seccions amb final obert i tancat que en la primera part se succeeixen de la següent manera. A: (a a'- bb'-a a'). B: (a a' – a a' – b b' – a a' – a a' – b b') com correspon al tipus de dansa italiana pavana-saltarello. La melodia d'ambdues parts té un perfil semblant de trams curts (comparteixen el mateix mode) amb finals respectivament oberts i tancats formada per una primera part lenta seguida d'una altra més viva. (Imprescindible que es distingeixi la forma binària amb una primera part lenta i una segona més ràpida) (0,3 punts)

Gènere: dansa italiana del renaixement caracteritzada per la juxtaposició de dos parts: (lamento-rotta) segons el tipus pavana-saltarello (imprescindible que reconeguin que es tracta d'una dansa) (0,2 punts)

Estil. Instrumental del renaixement. Característiques: esquemes rítmics clarament marcats; presentació de seccions diferenciades; falta de joc contrapuntístic en la textura; manteniment de la mateixa harmonia. Caràcter improvisat (0,3)

Época: renaixement. Música per ser ballada (0,2 punts)

Anàlisi musical

Exercici 2 (2 punts en total. Puntuació dels apartats en aquest exercici: 1/0,25 punts; 2/0,25 punts; 3/0,25 punts; 4/0,25 punts; 5/1 punt)

- 1/ Igor Stravinsky. Tres possibles ballets: L'ocell de foc, Pulcinella, La consagració de la primavera, Orfeus, Argon, etc. Referència a les formes de fraseig lliure i els tempi vertiginosos del Bebop o a les manifestacions atonals del Free Jazz (Imprescindible citar dos ballets) (0,25)
- 2/ Referència a la realitat no sensorial descoberta per la física teòrica i el desenvolupament de les noves tecnologies (0,25)
- 3/ El Clave ben Temperat de J.S.Bach. Quaranta-vuit preludis i fugues compostes entre 1722 i 1744 on el compositor explora totes les possibilitats del temperament igual: escala dividida en 12 semitons iguals, que permet modular a totes les vint-i-quatre tonalitats i modalitats compreses en el sistema tonal (0,25)
- 4/ La comparació s'estableix entre pintura i música del barroc i pintura i música del segle XX. El paral·lelisme es dóna entre Velàzquez-Picasso (arts plàstiques) i J.S. Bach-jazz (música) (0,25)
- 5/ Apologia del jazz com a art culte –i no només popular- que és capaç de reflectir la realitat complexa dels nostres dies. Legitimació d'aquesta tendència en la recuperació de l'obra de Bach per part de molts músics de jazz actuals. De forma més general, es pot respondre sobre la validesa d'actualitzar les obres del passat o sobre l'atemporalitat de l'art.(1)

Exercici 3 (4 punts en total)

(Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,4 punts)

1/ D

2/B

3/ C

4/ C

5/ C

6/ B

7/ A 8/ B

9/ A

10/ D